

Velká Chyška, 31.7. – 8.8. 2004

O letních prázdninách organizujeme týdenní pobyt ve stanovém táboře u Velké Chyšky, určený především pro dorost a mládež.

Místo: Velká Chyška na Pacovsku

Ubytování a stravování: stany s podsadou, vaříme si sami v polní kuchyni

Cena: asi 800 Kč

Program: outdoorové aktivity, kreativní činnosti, hry zaměřené na komunikativní a sociální dovednosti, netradiční i tradiční sportovní aktivity

Příhlášky a dotazy: Zdena Novotná, e-mail: MANEKIN@volny.cz, telefon 732 677 202

..... x .....

Příhláška na tábor Velká Lhota 15.8. – 27.8.

Jméno a příjmení dítěte: .....

Prosím o odevzdání přihlášek do konce dubna. Děkuji, Eva Šormová.

Případné dotazy na tel. 222 716 862 nebo 604 353 326. Je možno se domluvit také v době biblických hodin pro děti.

..... x .....

Příhláška na tábor Velká Chyška 31.7. – 8.8.

Jméno a příjmení: .....

Rodné číslo: .....

Adresa: .....

Kontakt (telefon, e-mail): .....

Podpis: .....

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redaktory jsou Matěj Cháb (chab@idealtour.cz), Petr Sláma (slama@etf.cuni.cz) a Jana Šarounová (sarounova@quick.cz). Sazbu a internetovou verzi na <http://vinohrady.evangelnet.cz/hrozen> připravuje Jan Šaroun (saroun@quick.cz). Příspěvky, reakce či dotazy posílejte na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Náklady na tisk tohoto čísla činily 7 Kč.

Duben 2004, číslo 41

Na tomto místě jste si zvykli nacházet kázání. Budou se tu objevovat i nadále, ale ne v každém čísle Hroznů. Dnešním článkem bratra Urbana, presbytera našeho sboru, chceme zahájit volnou sérii biblických úvah psaných speciálně pro Hrozen. Možná se v nich o své myšlenky podělí někteří faráři, možná presbyteri, možná kdokoliv, kdo se cítí osloven nějakým oddílem z Písma a chce to sdílet s ostatními.

Nová evangelizace

1. čtení: Sk 9, 3 – 9 a 17 – 19

Na cestě, když už byl blízko Damašku, zazářilo kolem něho náhle světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas: „Saul, Saul, proč mne pronásleduješ?“ Saul řekl: „Kdo jsi, Pane?“ On odpověděl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se doviš, co máš dělat.“ Muži, kteří ho doprovázeli, zůstali stát a nebyli schopni slova; slyšeli sice hlas, ale nespatriili nikoho. Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. Po tři dny nic neviděl, nic nejedl a nepil. ...Ananáš šel, vstoupil do toho domu, vložil na Saula ruce a řekl: „Saul, můj bratře, posílá mě k tobě Pán – ten Ježíš, který se ti zjevil na tvé cestě; chce, abys opět viděl a byl naplněn Duchem svatým.“ Tu jako by mu s očí spadly šupiny, zase viděl a hned se dal pokřtít. Pak přijal pokrm a síla se mu vrátila.

2. čtení: 1 J 3, 14 a 5, 18 – 20

Jaká ponaučení si z těchto slov můžeme odvodit? Křesťanská církev od svých počátků žije ze svědectví o Ježíši Kristu. Právě Saul, později zvaný Pavel, byl proniknut příkazem evangelizovat. Jak z Písma víme, dělal Pavel všechno ve svém životě s plným nasazením. Nejprve velmi tvrdě a cílevědomě pronásledoval křesťany, po zjevení Ježíše Krista na cestě do Damašku však u něho nastal zlom ve víře a on se stal Božím služebníkem a svědkem toho, co spatřil a co pak ještě dále poznával. Od něho se můžeme učit, jaký význam má osobní svědectví při evangelizaci.

Boží milost se však může projevat také v pozvolném procesu růstu. Svědectví z prvního listu Janova je založeno na konkrétních osobních zkuše-

nostech z období, kdy Jan žil po boku Ježíše Krista jako jeho učedník. To jeho „vědění“ je tedy založeno na tom, že byl přímým svědkem něčeho, co sám viděl a čeho se zúčastnil.

Křesťan v osobním svědectví mluví o jistotě převzaté od apoštolů: Ježíš opravdu vstal z mrtvých a žije. Mluví však také o účincích moci Ježíšova vzkříšení ve svém životě (Mt 28, 19 – 20).

Pravdy víry nemůžeme pochopit čistě rozumově, a přece jsme o nich na základě zjevení přesvědčeni. Vyznávat Ježíše Krista je tedy daleko víc než pouhá historická informace.

Jak postupovat při evangelizaci? Svědectví víry musí mít takovou podobu, aby adresáta v dané situaci zasáhlo. Přitom je třeba rozlišit, mluví-li se s věřícím křesťanem nebo s člověkem, který teprve víru hledá anebo který je ještě hodně daleko. Osobní svědectví nesmí druhého pokořit, zahanbit, nebo dokonce osobně napadat. Nová evangelizace může vhodně využívat i moderní prostředky propagace, např. rozhlas a televizi (třeba pořady Sváteční slovo, adventní koncerty, přenosy bohoslužeb atd.). Tyto pořady nenápadně působí na city člověka a můžou ukázat cestu v hledání.

Domnívám se však, že největší význam při evangelizaci má výchova dětí v rodině. Křesťanští rodiče nesmí promarnit šanci u svých potomků při předávání svědectví o Ježíši Kristu. Každý nově narozený člověk je Božím zázrakem a rodiče mají povinnost tento život střežit nejen po stránce materiální, ale i po stránce duchovního vývoje. Na stěně v našem sborovém sále si můžeme přečíst nápis: „Vcházejte těsnou branou“ (Mt 7, 13). Ano, těsná brána je pro křesťana jedinou cestou za Ježíšem Kristem. A abychom touto branou prošli, musíme vcházet jednotlivě, jeden za druhým, v zástupu. Ať je tedy tento zástup co nejdelší!

Jiří Urban

Historie vinohradského sboru XV (pokračování z čísla 40)

28.4.1919 se staršovstvo jednohlasně přihlásilo k petici podané synodním výborem Národnímú shromáždění ve věci nedělního klidu. V červnu tohoto roku přišel od salvátorského sboru podnět k vytvoření společné pokladny pro tři pražské sbory k placení platů duchovních. Do komise, jež byla k tomuto účelu ustavena, byli za vinohradský sbor jmenováni bratři V. Urbánek a dr. A. Lukl. V listopadu 1919 uspořádalo staršovstvo přechodně bohoslužby ve starém domě v Koperníkově ulici. Účast však byla malá. V té době byli bratři Lukl a Kadlec pověřeni na základě návrhu presbyterů k jednání s farářem Křenkem, kterého se dotazovali, zda by nepřijal místo druhého

J.Š.:

Jirko, než se Matěj ozve, bude to tedy spíš můj Word, protože ten článek o MC Matěj vůbec neměl. Ale neptej se mě na nic dalšího, protože z Tvého odborného pojednání chápu bezmála jen spojky a předložky. Mimochodem Ti s radostí oznamuji, že tento odporný Word, který Ti připravil již tolik příkoří, už nebudu mít, konečně nám funguje počítač se starším a hodnějším Wordem a notebook jsem odnesla zpět do práce.

Jana

P.S.:

Ahoj všichni, stále si říkám, že bychom měli zavést zvláštní přílohu Hroznu, takový speciál nejvěrnějším odběratelům, kde by byla naše veselá korespondence.
Petr

M.CH.:

No, tak člověk na chvilku odběhne z kanceláře, a přijde o takovouhle pěknou korespondenci. **Já jsem tedy zkusil tomu svému Wordu domluvit,** ale nevím, s jakým výsledkem. Řešením by bylo, že bych po sebrání příspěvků vše dal do staré 602 a v té to posílal (to po mně až do loňska chtěli naši katalogoví sazeči, prý se tak nezachová vůbec žádné špatné formátování). No, ale asi zůstanu u toho neposlušného Wordu, neb k němu mám citový vztah (hluboký).
Hezké odpoledne,
Matěj

A to se tam nepíše o nedodržených termínech, zkracovaných člancích, o chybách, jež zůstaly i po korektuře, o nadbytečných mezerách a o obrázcích ...

redakce

Letní tábory

Velká Lhota, 15.8. – 27.8. 2004

Ve dnech 15. srpna (neděle) až 27. srpna (pátek) se bude konat dětský letní tábor. Cena 1300 Kč. Vedoucí tábora jsou Pavel Coufal, Filip Krupička, Benjamin Šorm, Martin Zikmund, Eva Šormová, Lucie Rozmánková, Alena Potměšilová a Irena Šebestová. **Schůzka, na které obdržíte bližší informace a kde bude možnost tábor zaplatit, se bude konat dne 24. 5. 2004 v 18 hod.** Prosím o účast.

nacvičit. A také proto, že noční sázení časopisu ve společnosti batolete a miminka je těžké a ještě těžší. A také proto, že má skládat ve škole nějaké zkoušky, což je také těžké. Tak teď už čtenářstvo ví. Ale je moc dobře, že to ten Jirka (a ta Eva) vydržel(i) takhle dlouho. Proto jim oběma chci za celou redakci poděkovat. Hrozen se za poslední dva roky hodně změnil - je hezčí. My zbylí v redakční radě jsme zase disciplinovanější. Když už jsem v tom děkování, rád bych poděkoval i Honzovi Šarounovi, který se uvolil ukrojit kousek ze svého volna pro redakční práci.

Za redakční radu mch

Aby si čtenáři mohli alespoň částečně představit, co všechno je třeba vyřešit při tvorbě jednoho čísla Hroznu a jak se přitom vždy zapotil Jirka, uveřejňujeme výňatek z naší redakční e-mailové korespondence.

J.S.:

Vážená dámo a pánové,
dovolte mi, abych se s vámi podělil o své noční můry.
Pominu fakt, že mne každé číslo Hroznu dokáže překvapit něčím novým. Myslel jsem, že kromě normálních neformátovaných uvozovek se můžou vyskytnout ještě další 4 druhy: české otvírací, české zavírací, anglické otvírací, anglické zavírací. Už se mi stalo, že se tam objevil i znak pro inch. Stává se dost často, že M\$ Word si nedělá hlavu a 4 výše zmíněné uvozovky míchá v naprosto libovolném pořadí (třeba české otevírací - anglické zavírací). Teď jsem byl překvapen, že některé uvozovky M\$ Word (zcela náhodně) převádí do HTML sekvence „"“...

Ale co je podstatné! Zřejmě následující problém pochází od Matějova M\$ Wordu. Všimli jste si, že je v Hroznu DĚSNÁ chyba: Janin podpis pod článkem o mateřském centru není odsazen doprava? Trápil jsem se s tím pěkně dlouho a na nic jsem nemohl přijít. Všude jinde to ale odsazuje, jak je vidět. Pak jsem zjistil, že to je způsobeno znaky s hex. kódem A0, které jsou zobrazovány jako mezery, ale jako mezery se nechovají, takže TeX nevěděl, že tam jsou. Naštěstí používám textový editor GViM, který umí takové znaky vyhledat a nahradit. Všechno už funguje. Díval jsem se do dřívějších verzí, nikde nic, až v 35. čísle v poznámkách pod čarou o štole od Matěje. **Takže si myslím, že to dělá Matějův MS Word. Tušíte někdo, co to má znamenat???** Je to hrozné, tyto prázdné znaky s kódem jiným než mezera. Kolik asi jiných takových znaků tam asi je... Nemám vůbec chuť to zjišťovat.

Díky za vyslechnutí,
Jirka

P.S. Hned mi je lépe.

faráře ve vinohradském sboru. Farář Křenek si po první schůzce, která se uskutečnila 3.12.1919, vyžádal čas na rozmyšlenou.

V prosinci roku 1919 byl ve sboru projednáván návrh církevního zřízení, k němuž byly předloženy jednak faktické a jednak textové připomínky.

V roce 1920 pokračila jednání o zřízení společné pokladny pro tři pražské sbory. Vinohradský sbor s myšlenkou souhlasil za předpokladu, že ve všech třech sborech budou saláry vybírány povinně podle jednotného klíče. Konečné stanovisko v této věci se staršovstvo rozhodlo sdělit až po konečném určení hranic jednotlivých sborů v Praze, ke kterému došlo 28.1.1920. (Na tomto svém lednovém zasedání staršovstvo mimo jiné ještě rozhodlo, že studna ve sborovém domě bude osazena elektrickou pumpou od firmy Strnad z Libice.)

Dále se projednávala směrnice o platech duchovních také ve vztahu k možnosti zřízení společné pokladny. Bylo usneseno, že sbor se vzdá státního paušálu za předpokladu, že se ho vzdají také salvátorský a klimentský sbor. Dle pokynů seniorátního výboru by pak farář byl zařazen do osmé platové třídy státních zaměstnanců s platem 10 304 K (včetně štol bez vyučování náboženství). Farář Marek však namítá, že takto bude zkrácen na příjmech, a doporučuje odvolat usnesení, jímž se sbor vzdává paušálu. Jeho návrh byl přijat a plat mu byl určen na 8 004 K + státní paušál. V březnu 1920 rozhodlo staršovstvo o povolání kancelářské síly do sborové kanceláře s platem 720 K ročně.

13.5. provedlo staršovstvo rozpis povinného saláru na jednotlivé členy a projednalo zásady zřízení celocírkevní pokladny podle návrhu finanční komise synodní rady.

20. srpna 1920 požádal farář Marek o roční neplacenou zdravotní dovolenou, neboť ho práce ve sboru nervově vyčerpává. Na tuto dobu se mu podařilo najít práci, která lépe vyhovuje jeho zdravotnímu stavu. Na základě této žádosti rozhodlo staršovstvo, že od 1.9.1920 bude farář Marek na neplacené dovolené a sbor mu po dobu jednoho roku poskytne byt. Pokud se k práci nenavrátil 1.9.1921, bude to sbor považovat za rezignaci a zahájí přípravu k volbě nového faráře. Administraci sboru v této době bude vykonávat farář Bednář od Klimenta. Paní farářová Marková bude vyučovat náboženství na prvních dvou stupních za finanční odměnu. Podmínky dovolené faráře Marka projednalo staršovstvo na svém zářijovém zasedání (vedeném již farářem Bednářem). Bylo usneseno, že k 1.5.1921 sdělí farář Marek, zda se bude moci vrátit ke sborové práci. V opačném případě bude sbor považován za uprázdněný a farář Marek bude povinen k 1. září uvolnit farní byt.

Zastupitelstvo toto usnesení schválilo, pouze změnilo termín, do kterého se farář Marek má vyslovit ve věci svého návratu ke sborové práci, z 1.5. na 1.1.1921. Současně bylo rozhodnuto, aby tříčlenná deputace (bratři Novotný, Lukl a Záleský) oslovila faráře Křenka s žádostí o administraci sboru s tím, že v případě uvolnění farářského místa bude jednomyslně navržen na místo kazatele. Výsledky tohoto jednání byly písemně sděleny faráři Markovi i seniorátnímu výboru. Farář Křenek však tuto nabídku odmítl a vzhledem k tomu, že sbor nebyl uprázdněný, nebylo možné jednat o kandidatuře. Staršovstvo se tedy usneslo znovu požádat o administraci faráře Bednáře s tím, že o vyučování náboženství se bude dělit vikář Valeš a sestra Marková. O nedělní školu se v té době staral bratr Kadlec a čas jejího konání byl stanoven na dobu před nedělními bohoslužbami od půl deváté do půl desáté.

Podle materiálů bratra Vladimíra Chadima připravil mch

Jak bylo letos v Janských Lázních

První březnový týden trávila část našeho sboru svou dovolenou a jarní prázdniny opět ve středisku SOLA FIDE. Účastníků z našeho sboru bylo přes šedesát, takže jsme tvořili hlavní osazenstvo chaty. I letos jela převážná většina mladých rodin, kompletních i částečně zastoupených, anebo děti doprovázely babičky. Manželé Smolíkovi, sestry Hradecká, Pavlincová, Kyselová, Střelbová, Skřivánková a bratr kurátor zastupovali starší generaci.

Díky iniciativě Matěje a Moniky Chábových pozval náš sbor na tento pobyt také rodinu Mikhalevičovu z Běloruska, která dostala po třech letech azyl a se kterou jsme byli již dříve v kontaktu.

Všichni společně jsme strávili několik krásných zimních dní a znovu se nechali rozmazlit výbornými službami střediska včetně vynikající kuchyně. Zatímco přes den jsme byli rozptýleni na procházkách nebo na sjezdovkách, večer nabízel možnost sejít se k programu. Ten byl zajištěn jak pro děti, tak pro dospělé. Dětem se po večeři věnovala Eva Šormová. Zpívaly písničky ze Svítáku, povídaly si příběhy o semínkách a modlily se. Děti mohly také sledovat na videu Fimfárum a Robinsona. Program pro dospělé byl rozdělen na dvě části.

V první z nich jsme i my zpívali ze Svítáku za doprovodu kytary Honzy Šarouna a četli na pokračování Pláč Jeremjášův. Rozhovoru nad poselstvím této knihy byl pak věnován poslední večer. Nemohli jsme se zde vyhnout nesnadným otázkám viny, trestu, individuální a kolektivní odpovědnosti. Do druhé části večerních programů postupně přispěli Martin Zikmund, profesor Josef Smolík, Jakub Šilar a Matěj Cháb. Martin připravil test všeobecných znalostí, profesor Smolík hovořil o nedávné konferenci na téma církev a stát v Národním domě, Jakub Šilar zahájil anketou, z níž se spontánně vyvinula diskuse o homosexualitě. Matěj Cháb podal zajímavý a podnětný výklad

28. 4. 10:00 Divadlo Buchty a loutky na Korunní 60, 1. patro
2. 5. Společný výlet Kostnické jednoty. Sborový výlet, při němž bude možno putovat společně s některými sestrami a bratřími ze sousedních protestantských sborů. Výlet zajišťuje ochranný sbor ČCE, Hálkova 5.

(*) Mateřské centrum pořádá jarní a letní BURZU dětského a juniorského oblečení, obuvi, sportovních potřeb, knížek a hraček, atd.

Příjem věcí: úterý 27.4. 16.30-19.00

Prodej věcí: středa 28.4. 13.00-18.00

Výdej věcí: středa 28.4. 19.00-19.30

Za každou přijatou věc se vybírají 2 Kč. Z celkového prodeje se strhává 10%. Výtěžek je věnován ve prospěch Centra matek a dětí farního sboru.

Program bohoslužeb o Velikonocích

8. 4. 18:30 Zelený čtvrtek, četba pašijí podle Marka, velký sál v 1. patře
9. 4. Velký pátek s Večeří Páně:
9:30 káže Eva Šormová
18:30 káže Martin T. Zikmund
11. 4. 9:30 Velikonoční neděle, Večeře Páně, káže Martin T. Zikmund
12. 4. 9:30 Velikonoční pondělí, káže Ivo Mareš
18. 4. 9:30 1. neděle po Velikonocích, Večeře Páně, káže Petr Sláma. Promítání videokazety po bohoslužbách.
25. 4. 9:30 2. neděle po Velikonocích, Večeře Páně, káže Jaromír Dus (rodinná neděle)
2. 5. 9:30 3. neděle po Velikonocích, Večeře Páně, káže Martin T. Zikmund

Poděkování

Citlivější čtenáři si možná povšimli změny tváře Hroznu. Protože nepředpokládám, že by se ctěné čtenářstvo zaobíralo zevrubnějším studiem tiráže, nejspíš ani netuší, čím k této změně došlo. Tak tedy, Jiří Svoboda nám dal vale. A to proto, aby rozšířil řady varhaníků vinohradských a mohl v neděli sedět u varhan a vyluzovat z nich libé tóny, které prý nejdřív musí důkladně

kouty úplně nevysmýčené, ten si mohl vzpomenout na určitou paralelu, kterou můžeme číst u proroka Agea, 1,4: *Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách?* A hned se zase pracovalo lépe.

Tak příště znovu na „subotniku“!

jaš

Ze staršovstva

Nejvýraznějším bodem minulé schůze byla informace, že k 1. květnu ukončí svůj pracovní poměr naše sborová sestra Irena Šebestová. Staršovstvo vzalo její výpověď na vědomí a požádalo ji, aby se podle možností pokusila svůj odchod přizpůsobit potřebám sboru a odešla až k 31.5.

Irena k nám nastoupila po Kláře Krupičkové bezprostředně po absolvování Evangelické akademie. V našem sboru učinila první krůčky svého profesionálního života, testovala si pro sebe své vlastní priority a svá obdarování. Vedle nás a spolu s námi se rozhodovala o svém dalším životě a studiu.

Těší nás, že neodchází daleko. Chvaly, kde absolvovala svou odbornou praxi, kam zajížděla za potřebnými našeho sboru a kde bude od 1. května pracovat, jsou přece blízko.

Mirka Holubová

Program sborových akcí

- 30. 3.** 14:30 Setkání starších věkem: MUDr. Vojtěch Zikmund - J.S.Machar 1/2
- 1. 4.** 19:00 Ekumenická bohoslužba s Večeří Páně v Korunní
- 6. 4.** 14:30 Setkání starších věkem: Martin T.Zikmund - Dudákův Pražský poutník
- 13. 4.** 14:30 Seniorátní setkání starších věkem
- 14. 4.** 18:00 Biblická hodina: Text: Marek 16,1-8. Výklad připraví Eva Šormová.
- 15. 4.** 19:30 Setkání střední generace: Zdena Novotná - Světla a stíny biomedicíny
- 20. 4.** 14:30 Setkání starších věkem: MUDr. Vojtěch Zikmund - J.S.Machar 2/2
- 27. 4.** (*) Letní BURZA dětského a juniorského oblečení, obuvi, atd.

o valdenských. V neděli nám místní bratr farář Tomáš Molnár posloužil bohoslužbami a ve středu nešporami. Kromě organizovaného programu jsme se různě doma i venku potkávali a měli příležitost si více spolu popovídat. Také děti se členily do různých skupin podle zájmu a rodiče jim vůbec nechyběli. Bylo fajn, že s námi jela také naše sborová sestra Irena, z mládeže Honza Šorm a z dorostu Tim Šorm, Martin Zelený, Anička Šarounová a Kája Voříšek. Myslím, že vzpomínáme vděčně a rádi a že se nechce věřit, že jsme byli ještě před pár dny obklopeni haldami bílého sněhu.

Miriam Zikmundová

Když se život nemazlí

Kdo by si myslel, že když je člověk sám, nemá kde bydlet a živí se sběrem starého šrotu a papíru, nemůže už být huř, ten ať zajde do kina na polský film „Edi“ režiséra Piotra Trzaskalského. Nevzhledný Edi obývá opuštěný dům v kterémsi průmyslovém velkoměstě dnešního Polska. Tramvaje tam jezdí jako u nás, auta jsou stejná a i lidé jsou oblečení jako my. Po večerech si Edi čte z knih, nalezených na smetišti. Jeho kumpán, koktavý Jureczek, sní o tom, že bude bohatý a koupí si tři televize. Aby se víc přiblížil skutečným lidem. Těm žijícím, neboť jsou na obrazovce. „A ty teď nežiješ?“, ptá se ho Edi.

Pak se jim do života vlomí násilí. Edi ztrácí střechu nad hlavou i část sebe. A něco nového a krásného vzniká. Jenomže...

Kdo ještě neznal všechny polské nadávky, film mu je prozradí; z češtiny je jim dobře rozumět i bez titulků. A přitom ani stopy po nářku nad lehkými mravy dnešní doby, ani kapka bahýnka sladkého světobolu. Edi je kázáním o tom, jak žhavě aktuální mohou dnes být slova o trpícím služebníkově z proroctví Izajášova (Iz 53,1-9). Je to krásný film.

Petr Sláma

Radost i smutek: Sola Fide a Blaženka Kotrbáčková

Existuje malá krásná země v Evropě, jejíž líbezná příroda oplývá nádhernými lesy, vodami a stráněmi. A horami. Horami vysokými i nižšími, hřebeny i kopci. V jednom koutku této země, pod Černou horou, stojí moderně upravený dům. Má krásné jméno Sola Fide (latinsky „pouhou vírou“). Sem se koncem února sjeli na prázdniny a na dovolenou lidé z vinohradského evangelického sboru. Pan vedoucí nás všechny pěkně ubytoval a zanedlouho zněl dům veselým štěbetáním dětí i moudrými hlasy dospělých. Rychle se vybalit a hurá ven. Sněhu bylo přes metr, děti se na něm pěkně vyřádily a s nimi i dospělí: na lyžích, na sáňkách a lopatách, ale třeba

také z kopce dolů po bříše. Stavěla se iglú, objevilo se pár sněhuláčků – panáčků. Krásná podívaná to byla na svahy plné malých i velkých lyžařů!

Tentokrát tam chyběla čtyřletá Věruška i malá Martička. Zato se objevily jiné děti, Diana se svou sestřičkou, Daniček a Pavlíček, malý moudrý Samuel a Daniel s Dášenkou. To děvčátko má děti rádo, ale je plaché, neodvážá se mezi ně. Pozdě odpoledne ale přepadla jejich pokoj horda malých i větších děcek. Hučelo to tam jako v úle. Po večeri se všechny děti sesedly se sestrou katechetkou na chodbě na koberci a zpívalo se ostošest. Dospěli se s bratrem farářem scházeli v jídelně k modlitbám, písním i vyprávění. Zvlášť velebná chvíle nastala, když jsme se jednou zašli podívat do kostela, prostého stánku Páně s pěkně znějícími varhanami. Do ticha náhle zazněl stříbrný soprán Irenky, která si tam zpívala.

O stav pokojů se staraly pečlivé pracovnice domu, stav našich žaludků hýčkaly báječné výrobky skvělých kuchařů a kuchařinek. I počasí přálo; občas chumelilo nebo bylo zamračeno, ale také svítilo sluníčko a sníh se třpytil jako diamanty. Inu, zemský ráj to napohled.

V Janských Lázních nás 2. března zastihla zpráva o skonu sestry Blaženy Kotrbáčkové. Do Sola Fide jezdívala ráda. Blaženka, jméno jako každé jiné. Jak milou a usměvavou, věrnou a opravdovou jsme ji však znali!

Byla dlouholetou členkou vinohradského sboru. Svou rodinu měla ráda a poslední roky jí prosvětlovala život bratislavská právnička. Rodačka z Vysočiny, nejdelší část života strávila však v Praze. V mládeži tehdy poznala svého manžela, krejčího, s nímž pak prožila dlouhé roky. Měli dva syny, Jana a Václava. V roce 1999 se rozhodla odejít do Domova odpočinku ve stáří v Krabčicích. Velmi se jí tam líbilo. To, co jiní považují za pochmurný konec života, ona hodnotila slovy „nikdy jsem takhle krásně nebydlela“. V Krabčicích chodívala na dlouhé procházky, při nichž obdivovala pěkně upravené zahrádky. V patrnosti vedla všechny rozkvetlé kytičky, když objevila novou, upřímně se z ní radovala. Chyběla nám zde v Praze, takže jsme ji často navštěvovali.

Svou vlídností a pracovitostí si v Krabčicích brzy získala náklonnost zaměstnanců i obyvatel. Kdo by si nevzpomněl na stovky bílých andělíčků, které uháčkovala pro vánoční prodejní výstavy. Později, když už ji zlobil zrak, pletla po paměti, téměř se zavřenýma očima, „šášluky“. Před těmito Vánoceci však začala postonávat, několikrát podstoupila nemocniční léčbu. Vše přijímala odevzdaně a trpělivě. Z poslední hospitalizace v Litoměřicích se už nevrátila. Pán ji povolal v úterý 2. března 2004 k sobě. Odešla stejně tiše, jak žila, smířena se všemi, s nimiž trávila poslední roky.

Rozloučili jsme se s ní v Krabčicích 11. března. Slavnostní rozloučení vedl bratr farář Bob Haleki Ogola, k němuž přilnula jako ke svému synu.

Dagmar Kyselová

Adopce na dálku

Jak jste se již dozvěděli ze sborového dopisu, náš sbor adoptoval malého chlapce z Ugandy.

Projekt Adopce na dálku běží ve východoafrické Ugandě od roku 2001 díky spolupráci Arcidiecézní charity Praha s mezinárodní křesťanskou neziskovou organizací World in Need.

Uganda se řadí mezi nejméně vyspělé státy světa, 15% dospělé populace je nakaženo virem HIV a dětí, kterým rodiče zemřeli na AIDS, jsou téměř 2 milióny. Jedním z nich je i náš James, který v nedávné době oslavil své 13. narozeniny. Žije u své tety, která se stará ještě o několik dalších dětí. Bydlí v pronajatém domku, mají kozu a kousek pole. James by se chtěl stát lékařem, ale jako sirotek nemá šanci ani na základní vzdělání, pokud nemá peníze na školné. Právě díky našemu sponzorskému daru - 7 000 Kč ročně - bude moci chodit do školy a dostane se mu i nezbytné zdravotní péče.

To je zatím vše, co o Jamesovi víme, ale brzy se můžeme těšit na jeho první dopis. Právě tato korespondence mezi dítětem a adoptivním rodičem dává určitou záruku, že finanční pomoc jde na správné místo.

Jedná se tedy o dlouhodobý závazek, ve kterém musíme vytrvat. Proto prosím každého, kdo se může zapojit a přispět alespoň malou částkou, aby na to pamatoval. Je to pro nás velká výzva a zároveň šance za relativně malý obnos zařídit lepší život pro jedno nešťastné dítě.

Všechny vás zvou na promítání videokazety o ugandských dětech. Uskuteční se 18.4. po bohoslužbě a bude trvat necelou hodinu.

Jana Fučíková

Den před prvním jarním dnem

Kdo si v sobotu 20.3. nepospal až do pozdních dopoledních hodin, ale vyrazil kolem deváté do vinohradských ulic, mohl si připadat, že se vrátila doba pracovních sobot a dobrovolně povinných brigád. Po Korunní ulici se totiž pohybovaly hloučky v zásadě seriózních lidí v pracovním oblečení, kteří si v rukou hrdě nesli své kbelíky, košťata, hadry, jary a leštěnky. Všichni pak mizeli v Korunní 60.

Ano, uhodli jste. Řeč je o jarní brigádě v našem sboru. Vesele se drhlo a smýčilo, pod lavicemi v kostele se vysával prach, zespodu se zase odlepovaly ztvrdlé žvýkačky, na zemi se sbíraly zakutálené desetikoruny a poztráčené sponky, čistily se ohmatané sloupy a leštily lavice. I okna se dočkala větší průhlednosti, prokoukla také chodba v domě a mnoho rohů a zákoutí. Všem tomu hemžení velela pevnou, leč přívětivou rukou Magda Marešová. A kdo si při té vši práci v skrytu duše říkal, že má doma okna mnohem špinavější a